ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/1581 НА КОМИСИЯТА

от 19 октомври 2018 година

за изменение на Директива 2009/119/ЕО на Съвета относно методите за изчисляване на задълженията по отношение на запасите

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/119/ЕО на Съвета от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти ([1]) и по-специално член 3, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

(1) В съответствие с член 22 от Директива 2009/119/ЕО Комисията проведе преглед на нейното функциониране и изпълнение („междинен преглед“), който показа необходимостта от въвеждането на редица технически изменения на директивата с цел да се улесни нейното прилагане ([2]).

(2) Отлагането на новото ежегодно задължение по отношение на запасите съгласно Директива 2009/119/ЕО с три месеца ще предостави на държавите членки допълнително време да завършат вътрешните административни процедури и ще улесни спазването на крайния срок, като е възможно и да доведе до по-ниски разходи.

(3) Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) е отправна точка за определението на „запаси от нефт“ и за определянето на различните нефтопродукти, които имат значение за изчисляването на задължението по отношение на запасите, равнищата на запасите за извънредни ситуации и различните поддържани конкретни запаси, както и за процеса на докладване. Регламент (ЕО) № 1099/2008 е бил изменян няколко пъти. В резултат на това позоваванията на конкретни разпоредби на Регламент (ЕО) № 1099/2008 в Директива 2009/119/ЕО са остарели и се налага да бъдат адаптирани, така че да препращат към съответните разпоредби на посочения регламент.

(4) Прилагането на две различни формули за изчисляване на количествата нафта, които не са от значение за изчисляването на задължението по отношение на запасите — в зависимост от това дали добивът на нафта през предходната година е бил по-голям или по-малък от 7 % — доведе на практика до колебания в задължението по отношение на запасите за някои държави членки, което може да причини значителна финансова тежест и липса на съответствие, без да това да е оправдано от целите на Директивата. Премахването на прага от 7 % и даването на еднакви възможности на всички държави членки ще спомогне за избягването на неравнопоставеността и неоправданите колебания.

(5) В съответствие със съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и Комисията относно обяснителните документи ([4]), държавите членки се задължиха в обосновани случаи да прилагат към своите съобщения за мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране.

(6) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Комитета, учреден съгласно член 23 от Директива 2009/119/ЕО,

([1]) ОВ L 265, 9.10.2009 г., стр. 9.
([2]) Работен документ на службите на Комисията „Междинен преглед на Директива 2009/119/ЕО на Съвета за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти“ (SWD(2017) 439 final).
([3]) Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор (ОВ L 304, 14.11.2008 г., стр. 1).
([4]) ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2009/119/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 2 буква и) се заменя със следното:

„и) „запаси от нефт“ означава запасите от енергийните продукти, изброени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008“;

2) В член 3 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Независимо от параграф 2 обаче, за периода от 1 януари до 30 юни на всяка календарна година, среднодневният нетен внос и среднодневното вътрешно потребление, посочени в този параграф, се определят въз основа на внесените или потребени количества през предпоследната календарна година, предшестваща въпросната календарна година.“;

3) В член 6, параграф 1 второто изречение се заменя със следното:

„В този регистър се съдържа по-специално информация, необходима за определяне на местоположението на складовата база, нефтената рафинерия или хранилището, където се намират съответните запаси, както и на техните количества, собственик и вид, с оглед на категориите, определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008.“;

4) В член 9, параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„2. Целевите запаси могат да са съставени единствено от една или повече от следните категории продукти, определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008:“;

5) В член 9, параграф 3 третата алинея се заменя със следното:

„За продуктите, включени в засегнатите или в използваните категории, равностойността в суров нефт, посочена в първа и втора алинея, се изчислява чрез умножаване по 1,2 на сумата от агрегирания показател „брутни вътрешни доставки (констатирани)“, определен в раздел 3.2.2.11 от приложение В към Регламент (ЕО) № 1099/2008. Международните морски бункери не се включват при изчисляването“;

6) В приложение II втората алинея се заменя със следното:

„Вътрешното потребление е сумата от агрегирания показател „брутни вътрешни доставки (констатирани)“, определен в раздел 3.2.2.11 от приложение В към Регламент (ЕО) № 1099/2008 единствено за следните продукти: бензин за двигатели, авиационен бензин, гориво за реактивни двигатели от бензинов тип (гориво за реактивни двигатели от нафтов тип или JP4), гориво за реактивни двигатели от керосинов тип, друг керосин, газьол/дизелово гориво (дестилиран мазут) и мазут (с високо съдържание на сяра и с ниско съдържание на сяра), както са определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008.“;

7) В приложение III подточка а) от шестата алинея се заменя със следното:

„а) включат всички останали запаси от нефтопродукти, определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008, и да изчислят равностойността в суров нефт, като умножат количествата по коефициент 1,065; или“.

8) Приложение I се заменя с текста в приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 19 октомври 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се добавя при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 19 октомври 2018 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

„*ПРИЛОЖЕНИЕ I*

МЕТОД ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАВНОСТОЙНОСТТА В СУРОВ НЕФТ НА ВНОСА НА НЕФТОПРОДУКТИ

Държавите членки изчисляват равностойността в суров нефт на внесените нефтопродукти, както е посочено в член 3, като използват дадения по-долу метод.

1) Сумата от нетния внос на суров нефт, течни въглеводороди от природен газ (ТВПГ), суровини за нефтените рафинерии и други въглеводороди, определени в приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 (*), се изчислява и коригира, за да се отчетат всякакви изменения на запасите. От полученото число се приспада една от следните стойности, за да се вземе предвид производството на нафта:

   — 4 %;

   — средното производството на нафта;

   — действителното нетно потребление на нафта.

2) Сумата на нетния внос на всички други нефтопродукти, определени в приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008, с изключение на нафта, се изчислява и се коригира, с оглед да се отчетат измененията на запасите, и се умножава по коефициент 1,065.

Сумата от стойностите, получени по точки 1) и 2), е равностойността в суров нефт.

Международните морски бункери не се включват при изчисляването.

(*) Съгласно измененията, въведени с Регламент (ЕС) 2017/2010 на Комисията от 9 ноември 2017 г.“